

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

bytem

zastoupen advokátem JUDr. Milanem Hulíkem, Ph.D.
sídlem Bolzanova 1, 115 03 Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2017, č. j. OD 562/17-2/67.1/17152/St

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 6. 2017, č. j. OD 562/17-2/67.1/17152/St, **se zrušuje** pro vady řízení a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, k rukám advokáta JUDr. Milana Hulíka, Ph.D., sídlem Bolzanova 1, 115 03 Praha 1, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. B.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora identifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 3. 2017, č. j. MUNO 13525/2017 OD. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako neodůvodněné námitky žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 31. 8. 2016 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Podstatou žaloby je žalobcův nesouhlas se záznamem bodů podle příkazu Magistrátu města Liberec ze dne 2. 8. 2016, č. j. MML146624/16/4242/OD/Kell, který se stal základem oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce nesouhlasil se závěry žalovaného, kterými reagoval na jeho odvolací námitky ohledně doručení zmíněného příkazu. Žalobce citoval skutečnosti uvedené v odvolání a dovozoval, že opravný prostředek (odpor) proti příkazu podal dne 31. 8. 2016, tedy v zákonné lhůtě. Žalobce tvrdil, že jeho včasný odpor nebyl dosud vyřízen. Namítal, že nemusel uplatňovat postup podle § 24 odst. 2 a § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť odpor podal proti příkazu ve lhůtě 10 dnů od převzetí rozhodnutí. Dále žalobce nesouhlasil s tím, že odpor proti příkazu byl posouzen jako podnět k zahájení přezkumného řízení. Označení podání ze strany žalovaného jednou jako odporu, současně jako podání, které nemělo účinky podaného odporu, považoval žalobce za rozporné. Příkaz o uložení pokuty ze dne 2. 8. 2016 měl žalobce za vydaný proti zákonu, který se vymyká z presumpce správnosti správních aktů. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že i v podané žalobě žalobce napadá doručování příkazu ze dne 2. 8. 2016. Podle žalovaného ovšem v řízení o námitkách správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost správních aktů, na základě kterých byl záznam proveden. V řízení o námitkách proti záznamu bodů nelze projednávat odpor podaný proti příkazu. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.
4. Z obsahu předloženého správního spisu soud ověřil následující rozhodné skutečnosti: Podle výpisu z bodového hodnocení řidiče dosáhl žalobce 12 bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů záznamem 3 bodů ke dni 31. 8. 2016 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu na základě rozhodnutí Magistrátu města Liberec. Dne 22. 9. 2016 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
5. V řízení o námitkách si správní orgán I. stupně vyžádal pokutové bloky a měl k dispozici také pravomocná rozhodnutí o přestupcích žalobce, mezi kterými byl i příkaz Magistrátu města Liberec ze dne 2. 8. 2016, č. j. MML146624/16/4242/OD/Kell, s doložkou právní moci rozhodnutí dne 31. 8. 2016 za užití § 24 odst. 1 správního řádu.

Tímto příkazem byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit dne 10. 7. 2016, kdy řídil motorové vozidlo, jemuž byla naměřena rychlost 91 km/h, po odečtu odchylky měřicího zařízení rychlost 88 km/h, v úseku, kde je zákonem povolena maximální rychlost 50 km/h, za což mu byla uložena pokuta ve výši 4 500 Kč.

6. Rozhodnutím ze dne 21. 3. 2017 správní orgán I. stupně žalobcovy námitky proti záznamu bodů jako neodůvodněné zamítnul a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 31. 8. 2016 potvrdil. Správní orgán I. stupně v obsáhlém rozhodnutí podal výklad ustanovení zákona o silničním provozu, která se vztahují k záznamu bodů v bodovém hodnocení registru řidičů a rozsahu řízení o námitkách, dále označil oznámení o přestupcích a blokové pokuty, ze kterých při záznamu bodů do registru řidičů vycházel, a také označil pravomocná rozhodnutí, na základě nichž body žalobci zaznamenal a zabýval se jejich náležitostmi a obsahem. Konstatoval, že příkaz o uložení pokuty vydaný Magistrátem města Liberec dne 2. 8. 2016 nabyt právní moci dne 31. 8. 2016 a že výrok příkazu obsahuje popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vylovení viny, druh a výměru sankce, že příkaz byl oznámen písemně, nebyl proti němu podán odpor, má tedy účinky pravomocného rozhodnutí. Dále odůvodnil, že dle přílohy k zákonu o silničním provozu byl za uvedený přestupek povinen zaznamenat 3 body ke dni právní moci rozhodnutí, tj. ke dni 31. 8. 2016.
7. V odvolání proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil tím, že příkaz mu byl doručen dne 20. 8. 2016 a dne 31. 8. 2016 proti němu podal včasný odpor, kterým byl příkaz zrušen. K odvolání žalobce přiložil kopii odporu ze dne 30. 8. 2016.
8. Rozhodnutím ze dne 14. 6. 2017 žalovaný odvolání zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Uvedl, že se správní orgán I. stupně zabýval všemi 6 rozhodnutími o přestupcích, na základě kterých bylo žalobci zaznamenáno celkem 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Mezi těmito rozhodnutími byl i příkaz Magistrátu města Liberec ze dne 2. 8. 2016 s doložkou právní moci dne 31. 8. 2016 za užití § 24 odst. 1 správního řádu. Žalovaný zdůraznil, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je správní orgán oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tedy pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení takového jednání obsaženého v příloze zákona o silničním provozu. Podle žalovaného byl příkaz způsobilým podkladem pro zápis bodů a správní orgán I. stupně za přestupkové jednání s právní mocí rozhodnutí dne 31. 8. 2016 zaznamenal správně 3 body, neboť to odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu. Žalovaný poznamenal, že žalobce byl v příkazu upozorněn na to, že zásilka se považuje za doručenou i v případě, že si jí v úložní lhůtě nevyzvedne. Žalobce měl možnost postupovat podle § 24 odst. 2 a § 41 správního řádu, pokud by splnil podmínky pro takový postup, což se ale nestalo. Žalovaný konstatoval, že ve lhůtě proti příkazu nebyl žádný odpor podán, příkaz nabyt právní moci a podání doručené po této lhůtě nelze za odpor považovat. Proto bylo podání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno po nabytí právní moci uvedeného příkazu, vyhodnoceno dle obsahu jako podnět k přezkumnému řízení, který byl vyřízen sdělením ze dne 3. 10. 2016.

Příkaz byl tedy přezkoumán na základě argumentů, které žalobce v podání nazvaném jako odpor uvedl.

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Po provedeném přezkumu dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro vady řízení spočívající v nedostatku důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
10. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, se zaznamená stanovený počet bodů. Záznam v registru provede příslušný obecný úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, nejpozději do 5 pracovních dnů, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty nebo rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (odst. 2). Z § 123b odst. 4 zákona o silničním provozu vyplývá, že rozhodnutí o uložení sankce za přestupek je třeba obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doručit opatřené doložkou právní moci, jinak se považuje za nedoručené. Místo rozhodnutí lze doručit oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí, které má být doručeno.
11. Jestliže řidič s provedeným záznamem bodů nesouhlasí, může podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu podat písemně námitky proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
12. Vzhledem k tomu, že zásady postupu správního orgánu v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu byly rozvedeny správním orgánem I. stupně i žalovaným, soud jen ve stručnosti shrnuje, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je*

třeba nablížit jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Současně považuje soud za vhodné připomenout, že z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. ve Sb. NSS 3339/2016 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostupná též na www.nssou.cz) vyplývá, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů není pouhým administrativním opatřením, ale „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod.

13. Z uvedeného vyplývá, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů o námitkách bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů, že neexistuje způsobilý podklad pro záznam bodů. Oproti tomu nemohou být v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o samotném přestupku, např. že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem.
14. V souzené věci se žalobce v řízení o námitkách bránil záznamu 3 bodů v bodovém hodnocení ke dni 31. 8. 2016 tím, že příkaz ze dne 2. 8. 2016, na základě kterého mu byly body zaznamenány, dosud nenabyl právní moci, neboť proti němu včas podal odpor ze dne 30. 8. 2016, přičemž rozvedl skutkové i právní důvody, na kterých svoje tvrzení stavěl.
15. S uplatněnými námitkami se žalovaný vypořádal nedostatečným způsobem. Na straně jedné ve shodě s obecnými závěry správního orgánu I. stupně konstatoval, že na příkazu je uvedeno, že nabyl právní moci dne 31. 8. 2016 a že správní orgán nepřezkoumává správnost aktů a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam bodů proveden. Současně však k odvolacím námitkám žalobce uvedl, že odpor ve lhůtě nebyl podán a příkaz nabyl právní moci. Otázka, zda příkaz o uložení sankce za přestupek, jenž byl podkladem pro záznam určitého počtu bodů v bodovém hodnocení, nabyl právní moci k určitému dni, však není otázkou správnosti či zákonnosti správního rozhodnutí, kterou by mohl správní orgán v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu pominout. Žalovaný byl podle názoru soudu povinen uplatněnou námitku žalobce řádně vypořádat a zabývat se posouzením, zda byl odpor podán včas a příkaz byl proto zrušen, či naopak příkaz dne 31. 8. 2016 nabyl právní moci a byl tedy zákonným podkladem pro záznam bodů ve smyslu § 123b odst. 1, odst. 2 zákona o silničním provozu.
16. Závěry žalovaného, že odpor proti předmětnému příkazu nebyl podán ve lhůtě, proto podání nelze považovat za podání s účinky odporu (viz odst. 5 na str. 3

napadeného rozhodnutí), nemají v předloženém spisu dostatečnou oporu. Žalovaný zjevně vycházel jen z vyznačené doložky právní moci na předmětném příkazu. Žalovaný, ač žalobce k odvolání proti rozhodnutí ve věci námitek předložil kopii odporu ze dne 30. 8. 2016 proti příkazu ze dne 2. 8. 2016, si nevyžádal spis ve věci přestupku, aby si učinil úsudek o tom, zda byl odpor proti příkazu podán opožděně a zda skutečně nabyl příkaz právní moci ke dni 31. 8. 2016, k němuž byly žalobci body zaznamenány. Postup žalovaného měl za následek vydání vadného rozhodnutí.

17. Pokud neměl pro své závěry o opožděnosti podaného odporu žalovaný dostatek důvodů, je předčasné zabývat se jeho odkazem na možnost postupu dle § 24 odst. 2 a § 41 správního řádu, se kterým žalobce též nesouhlasil.
18. Námitky žalobce, ve kterých rozporoval způsob vyřízení jeho podání – odporu ze dne 30. 8. 2016 jako podnětu k přezkumnému řízení, se svou podstatou vztahovaly k průběhu řízení o přestupku a nemohly být s úspěchem uplatněny v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů. Způsob, jakým na ně reagoval žalovaný v napadeném rozhodnutí, proto nemůže mít na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě případně poznamenal, že v řízení o námitkách nebylo možné odpor podaný proti příkazu projednat (ve smyslu jeho meritorního posouzení). Nad rámec potřebného odůvodnění soud připomíná, že obranou účastníka proti názoru správního orgánu, že odpor proti příkazu byl podán opožděně, je brojit proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 80 správního řádu a následně žalobou proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s., neboť v takové situaci je podstatou tvrzení účastníka řízení, že jeho včasný odpor způsobil ze zákona zrušení příkazu, avšak správní orgán I. stupně nepokračoval v řízení a nevydal rozhodnutí ve věci (srov. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 10. 2014-34, dostupné na www.nssoud.cz, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2016, č. j. 3 As 248/2015-22).
19. Na základě shora uvedené argumentace soud rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věci vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení žalovanému.
20. O žalobě soud rozhodoval bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
21. V dalším řízení bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním závěrem soudu vázán. Bude jeho povinností řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádat odvolací námitky žalobce, že příkaz o uložení sankce za přestupek ze dne 2. 8. 2016 není dosud pravomocný a nemůže být tedy podkladem pro záznam daného počtu bodu do bodového hodnocení v registru řidičů. Za tím účelem si žalovaný vyžádá spisový materiál týkající se příkazu ze dne 2. 8. 2016 a učiní si úsudek o tom, zda skutečně ve smyslu § 73 odst. 1 správního řádu nastala právní moc tohoto příkazu, neboť odpor ze dne 30. 8. 2016 žalobce podal opožděně.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení

před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

23. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Liberec dne 8. ledna 2018.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu